

nødvendigt, at denne Sag undergaves en mere alsidig Drøftelse end hidtil, førend der med Nytte kunde forhandles videre mellem Tingene om den. Dagsordenen henviste endvidere til Nedsættelse af en Kommission som en Mulighed.

Denne Dagsorden vedtoges med et yderst ringe Flertal, 33 mod 31 Stemmer.

Dermed blev Sagen den Gang afsluttet i Rigsdagen. Folketingsvalget stod for Døren, det skulde senest afholdes 7 Uger derefter.

Det daværende Ministerium havde imidlertid baade modsat sig i Udvalget de af Flertallet stillede Ændringer og fraraadet Sagens Standsning.

Det ordentlige Folketingsvalg, som derefter afholdtes den 20. Maj, drejede sig udelukkende om Grundlovsforslaget. I alle Landets Valgkredse gjaldt det om et *For* eller *Imod* det af Ministeriet Berntsen foreslaaede, i Folketinget vedtagne Grundlovsforslag — og netop om dettes Grundlinier: Valgretsudvidelsen og Afskaffelse af Sær-Valgret til Landstinget. Ingen kan nægte, at Vælgerne spurgtes ganske utvetydigt om deres Stilling hertil, og ingen vil heller kunne nægte, at Svaret blev lige saa utvetydigt.

Uagtet der skete nogen Forskydning indenfor de Partier, der i Folketinget havde samlet sig om Grundlovsændringen, blev der for denne et Flertal, der omfattede, som alle ved, de 107 Medlemmer af 114.

Under disse Forhold kunde det nuværende Ministerium trygt gaa ud fra, at Grundlovsforslaget, ligesom det blev optaget af Regeringen i uforandret Skikkelse, ogsaa vilde blive vedtaget saaledes af Folketinget. Af Hensyn til Folketinget var der derfor ingen Grund til at indkalde Rigsdagen tidligere end sædvanlig. Nej! Dette er sket af Hensyn til Landstinget; dette høje Ting fratages derved enhver Anledning til at udskyde eller forhale denne Sags Behandling udover nærværende Rigsdagssamling.

Om en Kommission til Undersøgelse af Grundlovsændringer eller af Muligheden for et fuldstændigt Gennemsyn af Grundloven kan der fornuftigvis ikke være Tale. Allerede min højtærede Forgænger modsatte sig i Foraaret en saadan Foranstaltning paa Grund af, at det af Folketinget vedtagne Forslag var klart og overskueligt, at Folketinget ikke ønskede Forslagets Rammer udvidede, at den rette Drøftelse maatte foregaa i den danske Rigsdag, og at der her fandtes en fuldt tilstrækkelig

— ja, jeg vil tilføje den eneste afgørende — Sagkundskab og paa dette Standpunkt stiller ogsaa den nuværende Regering sig.

Men saaledes maa vel ogsaa det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs), der begrundede Dagsordenen, og det Flertal, der vedtog den, forstaaes, at det ikke for dem beroede paa andet og mere, end at der gaves Landstingets Flertal, for hvilket unægteligt Grundlovsændringen maatte synes en Foranstaltning af vidtrækkende og dybtgaaende Karakter — gaves dette en yderligere Tidsfrist til fornyet Overvejelse og Drøftelse af denne saa vigtige Sag — længere Tid, end der var for Haanden i Foraaret, da Rigsdagssamlingen paa Grund af Folketingsvalgperiodens Udløb ikke kunde forlænges betydeligt. Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) har jo for øvrigt offentligt hævdet — vel i Samstemning med Flertallet her —, at ogsaa et Fællesudvalg, naar Tiden var rigelig, kunde yde det samme Grundlag for Drøftelse og Forhandling som en Kommission.

Regeringen har da altsaa ladet det være sig magtpaaliggende at skaffe Landstinget en rigelig Tid, længere end Folketinget for sit Vedkommende har krævet. Thi Sagen forelagdes i Fjor i Folketinget den 23. Oktober, og allerede den 12. December havde det folkevalgte Ting end sine Overvejelser, hvorpaa Landstinget standsede Sagens Behandling den 3. April. Nu er denne Rigsdagssamling indkaldt tidligere end ellers nødvendig alene for Grundlovsændringens Skyld. Forslaget forelagdes den 17. September i Folketinget, og efter Udvalgsnedsættelse, efter at det var prøvet, om der fra de Partiers Side, som har sluttet sig om Forslaget, ønskedes foretaget nogen Ændring deri — hvad der ikke var Tilfældet — endte Folketinget Behandlingen den 27. September.

Følgen er nu den, at Landstinget faar dette Forslag i Folketingets Vedtagelse til Behandling paa et Tidspunkt, hvor ellers den ordentlige Rigsdagssamling skulde aabnes.

Regeringen regner med Sikkerhed paa, at Landstinget vil optage dette Forslag til Behandling med den Alvor, som Forslagets Betydning kræver, og med den Forhandlingsvillighed, som Valgets Udfald og Folketingets Stilling maa paakalde.

Vælgerne har talt, og det vil staa det høje Landsting fuldkommen klart, hvor skæbnesvangert det vilde blive, hvis man ikke lyttede til denne Tale. At Landstinget skulde drive Folketinget og Regeringen